

В'язані шедеври Тамари Єленець

Шанувальниками українських пісень і талановитими рукодільниками славиться віками мальовниче село Чудель. Музичного керівника ДНЗ «Казка» Тамару ЄЛЕНЕЦЬ односельці називають вправною майстринею спиці й гачка, бо створює ними надзвичайно красиві сукні, полувери, болеро...

А ще ця тендітна жінка дуже любить співати, є учасницею сільського обрядового ансамблю та церковного хору. З дитинства душа її знаходить радість у прекрасному. Як береться за улюблені справи, тривоги зникають, бо для неї в'язання й пісня - не просто захоплення, а стан душі. Майже щодня Тамара Єленець бере до рук металеве приладдя, яким уже багароків створює теплі, зручні й надзвичайно красиві речі на будь-яку пору року. Тільки коли на календарі свято, має спочинок, інакше завжди викроїть бодай півгодини в день на улюблене заняття. За життя вигаптувала понад 300 великих виробів на кшталт кофт і гв'яз; а скільки сплела за десятиліття дрібних - і ліку не знає, адже захоплюється старовинним ремеслом ще з першого класу. Ази в'язання перейняла від мами Галини Павлівни, свого часу також відомої рукодільниці. Тож донечка росла з цим, бачила, як трепетно матуся щоденно в'яже шкарпетки й светри, що особливо користувались попитом серед рідні й друзів. І так їй подобалось захоплення неньки, що вже в сім років узялася за спиці. Галина Павлівна одразу помітила азарт дівчини, тому й не перечила, а навпаки - весь час допомагала їй то почати виріб, то пелюсточку вивести. Так і народився на світ перший шедевр Тамари - дитячий шарф, якого багато років носила, і, безумовно, тому так любила його, що самотужки сплела.

Минув час, юнка взялася опановувати технологію в'язання кофт, бо надто хотіла мати щось більш оригінальне, та створене власноруч. Не раз було й таке, що через одну мізерну помилку розкидала ледь не весь виріб і починала спочатку. Та роботу не поливала, бо це і є школа: зробиш помилку, і наступного разу працюєш старанніше. Ось так і навчилася в'язати. І не лише кофти, а й пальта, які ніколи не затримуються в її гардеробі, бо щойно їх побачить хтось із друзів, одразу хоче купити. Виробів своїх Тамара Єленець майже не продає, частіше дарує. Особливо дитячі, які найбільше любить плести, оздоблює їх квітами чи тваринками.

- Часто доповнюю виріб, вязаний спицями, прикрасами, які окремо створюю гачком, - ділиться рукодільниця. - Тоді отримую не просто гарну річ, а, можна сказати, шедевр, бо ж ці два види в'язання чудово доповнюють один одного. Приємно, що, побачивши їх, люди висловлюють захоплення й часто замовляють собі щось схоже.

Тамара Єленець може зв'язати будь-яку річ. Уже й донечок навчила цій справі. Дівчатка, а має їх три, - гордість Тамари Анастасіївни. Найстарша нині навчається в ліцеї м. Сарни, а дві менші, близнючки, ходять у дев'ятий клас місцевої школи. Діти дуже розумні й активні, мають хороші здобутки, а для мами є першими й надійними помічницями. Тамара Анастасіївна не тільки в'язати, а й шити на машині навчила, адже і в цій справі жінка велика майстриня. Свого часу опанувала фах швачки в одному із навчальних закладів Сарн. Навіть сукню на випускний вечір пошила собі сама.

І дуже вже любить чудельська рукодільниця поєднувати роботу з піснями. Коли завітали до неї, в будинку лунала милозвучна українська музика.

- З дитинства закохана в пісню, - сказала, посміхаючись. - Співаю, коли радісно й сумно, бо пісня має силу дарувати натхнення, а хороша мелодія окрилює, і тоді вся робота виконується напрочуд швидко.

А працювати Тамара Єленець уміє. Особливо в дитсадку з діточками, бо що ж може бути приємнішим за спілкування з допитливими хлопчиками й дівчатками, вчить їх співати по-справжньому щирих дитячих пісень. Удома Тамара Анастасіївна хороша господиня, адже, крім донечок, має ще й чоловіка, разом у любові й шані виховують дівчаток. Тепло й затишно в їх оселі, бо поруч з Тамарою Єленець: здібною рукодільницею, турботливою мамою й хорошою дружиною - затишно всім.

Ольга Лотоцька